

مقایسه تحمل ابهام و تحمل پریشانی هیجانی در دانش آموزان با آمادگی به اعتیاد بالا و پایین

(مطالعه موردی : شهرستان قائمشهر)

۱. شهریار تقوی، ۲. ذکر یا ذکر یابی*، ۳. رمضان حسن زاده

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روان شناسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران

۲- استادیار، گروه روانشناسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران

۳- استاد تمام، گروه مدیریت آموزشی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی مقایسه تحمل ابهام و تحمل پریشانی هیجانی در دانش آموزان با آمادگی به اعتیاد بالا و پایین در شهرستان قائم شهر بود و در این مطالعه جامعه را دانش آموزان با آمادگی به اعتیاد بالا و پایین تشکیل دادند، روش آماری در پژوهش حاضر روش علی مقایسه ای یا پس رویدادی بود. این مطالعه علی مقایسه ای که در زمستان ۱۳۹۵ انجام شد، و تعداد ۵۰ نمونه دانش آموزان با آمادگی به اعتیاد بالا و ۵۰ دانش آموزان با آمادگی به اعتیاد پایین با استفاده از روش تصادفی چند مرحله ای مورد مطالعه قرار گرفتند، در این پژوهش از سه پرسشنامه، تحمل پریشانی هیجانی (DTS)، تحمل ابهام نوع دوم مک لین (۲۰۰۸) (MSTAT- II) و مقیاس آمادگی به اعتیاد زرگر و همکاران (۱۳۸۵) استفاده شد. یافته ها نشان داد که نتایج این آزمون حاکی از آن است که در مجموع تفاوت معنادار بین خرده مقیاس های تحمل و ارزیابی هیجانی از متغیر تحمل پریشانی هیجانی و تحمل ابهام می باشد تفاوت را در دانش آموزان با آمادگی به اعتیاد بالا و پایین را نشان می دهد و با توجه به تحلیل واریانس یک راهه (آنوا) در متن مانوا تفاوت معناداری وجود دارد که تفاوت بین دو گروه در حیطه های مختلف در سطح ۰,۰۵ معنی دار می باشد. اما تفاوت معناداری در بین خرده مقیاس های جذب و تنظیم از متغیر تحمل پریشانی هیجانی و تحمل ابهام در دانش آموزان با آمادگی به اعتیاد بالا و پایین در شهرستان قائم شهر مشاهده نشد.

کلید واژه: دانش آموزان، تحمل ابهام، تحمل پریشانی هیجانی، اعتیاد